

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
7 У. 7851/17
20.10.2017. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ' из Улица бр. ' поднетој против Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја закључка бр. 071-01-573/2017-03 од 12.04.2017. године, у правној ствари информације од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним закључком одбачена је као неблаговремена жалба тужиоца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије – Полицијске управе за град Београд – Полицијске станице Савски венац 03/16/21 бр. 214-501/16 од 16.01.2017. године, којим је одбијен као неоснован захтев тужиоца за слободан приступ информацијама од јавног значаја од 26.12.2016. године, којим је тражио доставу службене белешке о обавештењу примљеном од грађана ' заведене под бројем ДД 488494.

Тужбом, поднетом овом суду дана 19.05.2017. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа због неправилне примене Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Наводи да је нетачан закључак Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности да је тужилац изјавио жалбу на решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије којим је одбијен његов захтев, будући да се пали о пожурници од 20.02.2017. године, коју је тужилац доставио како би убрзао доношење решења и вођење управног спора. Сматра да је Повереник повредио одредбу члана 24. став 5. Закона о слободном приступу

информацијама од јавног значаја када је тужиоцу доставио обавештење о обустави поступка 17.03.2017. године електронским путем, а не закључак. Предложио је да суд уважи тужбу и поништи оспорени закључак.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног закључка и предложио да суд одбије тужбу као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета произлази да је тужилац дана 26.12.2016. године поднео захтев Министарству унутрашњих послова Републике Србије – Полицијској управи за град Београд – Полицијској станици Савски венац за слободан приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио доставу службене белешке о обавештењу примљеном од грађана – _____, која је заведена под бројем ДД 488494. Решењем 03/16/21 бр. 214-501/16 од 16.01.2017. године првостепени орган је одбио захтев тужиоца, налазећи да се ради о информацијама таквог карактера које се не могу учинити доступним јавности као информација од јавног значаја. Против наведеног решења тужилац је дана 20.02.2017. године доставио поднесак Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, насловљен као “жалба (пожурница)”, у коме је навео да је 13.01.2017. године изјавио жалбу због непоступања Полицијске станице Савски венац по његовом захтеву, а да је након тога дана 27.01.2017. године примио ожалбено решење. У одговору на жалбу туженом органу, првостепени орган је навео да је ожалбено решење уручено тужиоцу 27.01.2017. године. Како је тужени утврдио да је ожалбено решење достављено тужиоцу 27.01.2017. године, а да је жалбу изјавио 20.02.2017. године, након протекла законом прописаног рока од 15 дана, тужени орган је одбацио као неблагоприятну жалбу тужиоца изјављену против првостепеног закључка.

Одредбом члана 22. став 1. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (“Службени гласник РС” бр. 120/04...36/10), прописано је да тражилац може изјавити жалбу Поверенику ако орган власти одбије његов захтев, у року од 15 дана од дана када му је достављено решење.

Одредбом члана 24. став 2. истог закона прописано је да Повереник одбацује жалбу која је недопуштена, неблагоприятна или изјављена од стране неовлашћеног лица.

Полазећи од наведеног чињеничног стања и цитираних прописа, правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган одбацио као неблагоприятну жалбу

тужиоца изјављену против првостепеног решења, будући да је у поступку који је претходио доношењу оспореног закључка утврђено да је тужилац ожалбено решење примио 27.01.2017. године, а да је жалбу против тог решења изјавио дана 20.02.2017. године, по протеку законом прописаног рока од 15 дана.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да нису основани. Ово због тога што суд налази да је правилан закључак Повереника да поднесак тужиоца од 20.02.2017. године, насловљен као “жалба (пожурница)”, представља жалбу на решење првостепеног органа од 16.01.2017. године, а што произлази из садржине поднеска.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 20.10.2017. године, 7 У. 7851/17

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

AJ